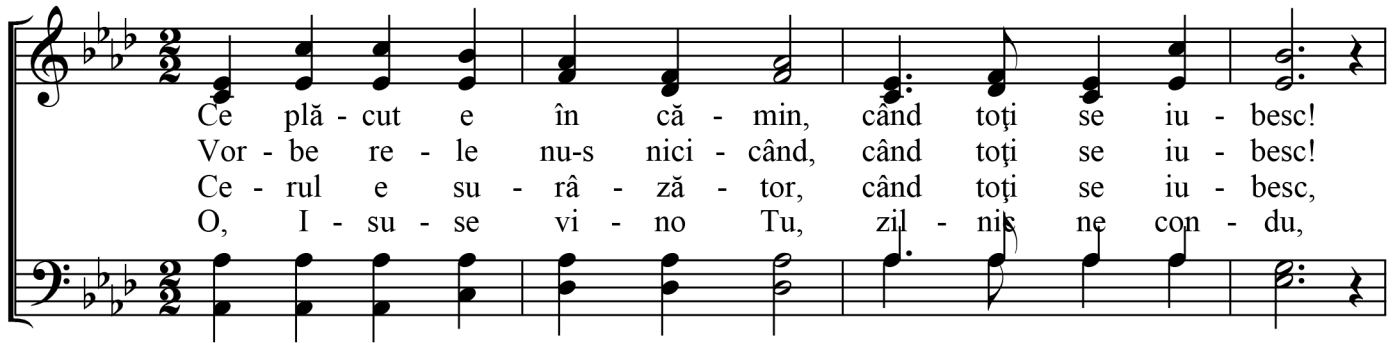

CE PLĂCUT E ÎN CĂMIN

H.L. 432

Ce plă - cut e în că - min, când toți se iu - besc!
 Vor - be re - le nu-s nici - când, când toți se iu - besc!
 Ce - rul e su - ră - ză - tor, când toți se iu - besc,
 O, I - su - se vi - no Tu, zil - nis ne con - du,

5

Bu - cu - rii ei simt de - plin, când toți se-n - tâl - nesc.
 Ci se-a - u - de-un dul - ce cânt, când toți se-n - tâl - nesc.
 Fi - e - ca - re-i pri - mi - tor, când toți se iu - besc.
 Cu iu - bi - re să pri - vesti și să ne-n - so - țești.

9

Toți în pa - ce se u - nesc, fe - ri - ciți me - reuî tră - iesc,
 Pre - tu - tin - deni pe-al lor drum, ro - ze dau plă - cut par - fum,
 Pă - sări ci - ri - pesc vo - ios, a - pe-n mur - mur dră - găs - tos,
 Ia - ne Tu sub scu - tul Tău, de pri - mej - dii și-ori - ce rău,

13

Cli - pe dragi ei vie - țe - iesc, când toți se iu - besc.
 O gră - di - nă doar ză - resc, când toți se iu - besc.
 Ce - ru-al - bas - tru-i mai fru - mos, când toți se iu - besc.
 Bi - ne - cu - vân - tați să fim, să Te prea - mă - rim!

17

În că - min, zi de zi, cli-pe dragi noi vie-țe-im, Când toți ne iu - bim!